

”Angående vägar till elevers lärande”

Fundering nr 1 (paper #1) av Rolf Lövgren, PPU-40 Gy vid Lärarhögskolan i Stockholm läsåret 1996/97

Bakgrund

Vi kursdeltagare har i uppdrag att göra egna reflektioner kring den litteratur som ingår kursen. Vi skall artikulera våra funderingar mha ett ”paper” (ca 1-2 tättskrivna sidor). Reflektionen skall innehålla tre komponenter – teori, egna funderingar och (helst) egna erfarenheter.

Detta paper behandlar Lendahls & Runessons (Ed.) bok *Vägar till elevers lärande*.

Problem/frågeställning

Tänk till – fundera. Pratar författarna i nattmössan eller är det klokskap de kommunicerar?

Syftemotivationsskapande

Att tänka till – eller från eller mot eller med eller tvärtom eller lateralt eller kreativt eller erfarenhetsrelaterat eller brett eller djupt eller smalt eller om eller något (bättre än ingenting) osv.

Metod

Litteraturstudie och hjärnvindlingspromenad av och i fenomenet människan (Rolf Lövgren).

Fundering kring Lendahls & Runessons (Red.) bok *Vägar till elevers lärande*

Boken innehåller mycken klokskap. Det är uppenbart värdefullt för en praktiserande lärare inför undervisningens planering och i undervisningssituationen att ha i medvetandet de tankestrukturer och metoder som boken förmedlar. Jag kommer personligen att ta till mig dessa tankar i mitt praktiska lärararbete. Mötet med andras kloka idéer – rimligt underbyggda av praktiska erfarenheter – hjälper mig att konkretisera och stimulera mina egna tankar kring läraryrket.

Speciellt uppskattar jag kapitlet 4 om ”Att lära genom att skriva”. Metoden att låta (eller ”tvinga”) eleverna föra loggbok är ett sätt:

- för läraren och eleven att få ett grepp om elevens förkunskaper och förföreställningar
- för eleven att verbalisera sina tankar – och därigenom göra ”kunskapen synlig och hanterbar”
- att individualisera undervisningen – genom att elev och lärare träffas i ett personligt pappersrum utanför den schemalagda tidens tvångströja – loggboken!

Tvärtomåsikt

På s.64 i kap. 4 argumenterar författaren Maj Björk m.a.a. elevernas gruppdiskussioner kring vad de vet om ett kunskapsområde (i detta fall jordens utvecklingshistoria) att inte anteckna ”sådan som var nytt för dem, som de visste med sig att de inte hört tidigare” för ”det ligger en risk i att anamma andras uppfattningar; de kan helt enkelt vara missvisande.”

Jag tycker precis tvärtom. Om uppgifterna inte är korrekta kan det leda till en värdefull diskussion om vem eller vad som avgör om kunskap är ”korrekt” eller ”sann”. Varifrån har den felaktiga uppgiften kommit? Diskussion blir meningsfull om det finns brytande påståenden och kunskap är bara det vi kan diskutera om! Om eleven tror sig veta något om ett område blir det intressant med korrigerande eller fördjupad kunskap. Att påstå något och sedan visa att påståendet (genom insiktsfullt resonemang eller experiment eller praktisk demonstration) är felaktigt kan i sig vara ett motivationsskapande sätt att skapa kunskap och förståelse.

Författaren lämnar i samma stycke en brasklapp som jag alltså anser vara mer relevant än huvudpåståendet. F.ö. anser jag resonemanget vara bra och insiktsfullt.